

C_2022340PL.01002102.xml

5.9.2022

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 340/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Törvényszék (Węgry) w dniu 28 czerwca 2022 r. – SOLE-MiZo Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-426/22)

(2022/C 340/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SOLE MiZo Zrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

1)

W okolicznościach, w których zgodnie z prawem państwa członkowskiego odsetki od kwoty nadpłaconego, podlegającego odliczeniu [VAT] (zwane dalej „odsetkami od VAT”), który nie mógł zostać odzyskany ze względu na obowiązywanie „zasady zapłaconych faktur”, są obliczane według stopy procentowej, obejmującej bezspornie odsetki od kredytu na krótkoterminowym rynku pieniężnym i ustalonej według stopy podstawowej banku centralnego powiększonej o dwa punkty procentowe, za okres objęty deklaracją VAT w ten sposób, że odsetki te są naliczane, począwszy od dnia następującego po dniu złożenia deklaracji VAT, w której podatnik wskazał nadpłacony VAT, który powinien zostać przeniesiony na następny okres rozliczeniowy ze względu na obowiązywanie zasady „zapłaconych faktur”, do ostatniego dnia terminu na złożenie kolejnej deklaracji VAT, czy należy interpretować prawo Unii, w szczególności art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (1) (zwanej dalej „dyrektywą VAT”), zasady skuteczności i równoważności, bezpośrednio skuteczności i proporcjonalności, a także wyrok Trybunału z dnia 23 kwietnia 2020 r. w sprawach połączonych Sole-Mizo i Dalmandi Mezőgazdasági (C 13/18 i C 126/18) (zwany dalej „wyrokiem Sole-Mizo i Dalmandi Mezőgazdasági”) w ten sposób, że praktyka państwa członkowskiego, taka jak ta będąca przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, która nie pozwala na zapłatę, oprócz odsetek od VAT, odsetek mających na celu zrekompensowanie podatnikowi spadku wartości pieniężnej rozpatrywanej kwoty spowodowanego upływem czasu po upływie

wspomnianego okresu rozliczeniowego do czasu faktycznej zapłaty odsetek, jest sprzeczna z tym prawem Unii?

2)

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy prawo Unii, o którym mowa w tym pytaniu, oraz wyrok *Sole-Mizo i Dalmandi Mezgazdasági* należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż sąd krajowy ustala stopę procentową mającą zastosowanie do spadku wartości pieniądza zgodnie ze stopą inflacji, jest zgodna z tym prawem i wspomnianym wyrokiem?

3)

Czy prawo Unii, o którym mowa w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, oraz wyrok *Sole-Mizo i Dalmandi Mezgazdasági* należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce państwa członkowskiego, które przy obliczaniu spadku wartości pieniądza bierze także pod uwagę okoliczność, że do momentu spełnienia wymogu „zapłaconych faktur”, to znaczy do chwili zapłaty kwoty należnej jako świadczenie wzajemne za towar lub usługę, dany podatnik dysponował tą kwotą należną jako świadczenie wzajemne z tytułu nabycia powiększonym o odpowiedni podatek, oraz które ocenia również, oprócz stopy inflacji odnotowanej w okresie spadku wartości pieniądza, jak długo podatnik był pozbawiony VAT (nie mógł dochodzić jego zwrotu)?

(1) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.